

Zo života škriatkov

Rádio Slovensko | 13.3.2008 | 18:00 | relácia: Rádiožurnál

Oto GÖRNER, moderátor

O Slovensku sa hovorí rôzne. Nie je to tak dávno, čo sme boli budúcim novým Švajčiarskom, alebo celkom nedávno sa o Slovensku hovorilo ako o tigrovi. Ako o krajine škriatkov sa nehovorilo napriek tomu, že najnovšia výstava v Bibiane s názvom "Zo života škriatkov" dokazuje, že ním bolo a ešte stále je. Slovo má Katarína Ottová.

Katarína OTTOVÁ, redaktorka

Jedným z dôkazov sú napríklad výstrižky z dennej tlače. Jozefína Siakelová má škriatka v hodinách a Jožka Konopného zo Spišského Podhradia zachránili v lese škriatkovia. V Kôprovej doline sa zas našli otlaky ich stôp. V Bibiane majú aj iné dôkazy. Plastická mapa vypovedá o miestach najčastejších nálezov. Rodostrom dokumentuje, že prvý bol veľký škriatok a jeho žena Anna a že mali troch synov. Dramaturg výstavy Pavel Uher hovorí o krajine škriatkov ako o paralelnom svete.

Pavel UHER, dramaturg výstavy

Keď sú dietky malé, tak na škriatkov a iné rozprávkové bytosti stopercentne veria. A postupne, ako človek dospieva, stráca práve kontakt s tým, o čom bol kedysi presvedčený.

Katarína OTTOVÁ, redaktorka

To je jeden fakt. A existuje aj ďalší.

Pavel UHER, dramaturg výstavy

Sú ľudia, ktorí sú presvedčení aj v dospelom veku, že škriatkovia, respektíve to, čo mu hovoríme paralelné svety, jestvuje, len sa treba pozerat'. A zrejme tým orgánom nie sú v tomto prípade oči, ale srdiečko.

Katarína OTTOVÁ, redaktorka

Krajina škriatkov ponúka rôzne informácie, napríklad že škriatok meria aj s čiapkou tridsať centimetrov a štyria škriatkovia vážia jeden kilogram. Dieťa i dospelý si teda môže veľmi ľahko zrátať, koľko škriatkov váži. Môže vojsť do bane medzi permoníkov, do domčeka lesných škriatkov, spoznať liečivé rastliny. V rôznych krajinách žijú rôzni ľudia. Prečo by to tak nemalo byť aj v prípade miniatúrneho národa?

Pavel UHER, dramaturg výstavy

Na Slovensku sa nachádzajú škriatkovia, ktorých poznáme v červených kamizolkách s červenými špicatými čiapočkami s bradami, alebo aj bez brady, podľa toho, v akom sú veku. Na severe v škandinávskych krajinách sú to trolovia, špinaví, smrdia, ale sú to dobromyseľní škriatkovia. V Anglii sú to elfovia a víly a duchovia prírody. Z Nemecka k nám prišli vlastne permoníci. A nás mrzí, že sme sa mohli trochu pozrieť aj smerom do Afriky a pokúsiť sa vyhľadať černošských škriatkov.

Katarína OTTOVÁ, redaktorka

Ak je Slovensko krajinou škriatkov, potom sa v Bibiane môžu deti dozvedieť, že tí naši nosia červené čiapky preto, aby si ich dravce nepomýlili s drobnými hlodavcami, že je to niečo ako červené svetlo na semafore. Táto výstava o svete, živote a zvykoch tajomných rozprávkových bytostí bude v bratislavskej Bibiane otvorená až do štrnásteho septembra.